

УДК 330.34.01:658:005.8(477)

Рябокін Т.В., аспірант

Київський національний університет технологій та дизайну

ПРОЄКТНИЙ ПІДХІД ЯК ІНСТРУМЕНТ ВІДНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКИХ КОРПОРАЦІЙ У ЦИФРОВУ ДОБУ

У сучасних умовах стрімких технологічних змін, зростаючої невизначеності та збройного конфлікту в Україні, корпорації постають перед необхідністю не лише реагувати на зовнішні виклики, але й проактивно формувати стратегічні підходи до свого розвитку. Особливо гостро дана проблема актуалізується в контексті подолання наслідків військових дій, руйнування виробничої та транспортної інфраструктури, зниження кадрового потенціалу тощо. Тривалість військових дій вимагає переорієнтування стратегій корпорацій з післявоєнної відбудови на оперативне усунення їх наслідків та створення стратегії розвитку в умовах війни.

Слід звернути увагу, конкурентоспроможність та здатність до розвитку корпорацій визначається не лише наявністю виробничих, людських, фінансових та інших видів ресурсів, але й рівнем цифрової зрілості, спроможністю інтегрувати інноваційні технології в бізнес-моделі та стратегії розвитку.

Проектно-орієнтований підхід у такому контексті стає методологічною основою структурованого впровадження трансформаційних перетворень. Він дозволяє корпораціям не лише розробляти та формулювати стратегічні цілі, а й забезпечувати їхню синхронізацію з портфелем цифрових ініціатив, моніторинг результативності та своєчасне адаптування до поточних змін соціально-економічного середовища. У дослідженнях українських авторів підкреслюється, що саме проектний менеджмент забезпечує керованість трансформаційних процесів, тоді як цифрові інструменти створюють підґрунтя для їх масштабування в умовах глобальної конкуренції [1].

Проектно-орієнтована модель розвитку корпорацій базується на ідеї виокремлення ключових завдань розвитку в форматі самостійних проєктів із чітко окресленими цілями, ресурсами, часовими рамками та вимірюваними результатами. Такий підхід принципово відрізняється від традиційних функціональних моделей, оскільки забезпечує вищий рівень гнучкості, прозорості та контрольованості процесу реалізації корпоративних ініціатив. Саме у цьому полягає його особлива цінність у добу цифрової трансформації, коли корпорації стикаються з динамічними ринковими змінами, необхідністю швидко інтегрувати цифрові технології та використовувати штучний інтелект у підтримці управлінських рішень. Як слушно зауважують Г. Керцнер і Ф. Салач, проектний менеджмент дедалі більше перетворюється на ключовий фактор успіху організацій, що функціонують у висококонкурентному середовищі та прагнуть стратегічної стійкості [2].

Водночас, ефективність впровадження проектного підходу до реалізації стратегії розвитку корпорації, значною мірою залежить від інтеграції проектного управління з цифровими технологіями Штучного інтелекту (Artificial intelligence), Машинного навчання (Machine learning) та Великих даних (Big data). Цей симбіоз генерує можливості для побудови систем підтримки управлінських рішень, прогнозування ризиків та удосконалення структури ресурсного забезпечення, що дозволяє ефективно реалізовувати установлену стратегію розвитку корпорації.

Цифрова екосистема істотно трансформує парадигму проєктного менеджменту, надаючи йому інтегрованого та аналітично орієнтованого характеру. Використання сучасних ERP- та PM-систем, платформ управління портфелями проєктів і засобів бізнес-аналітики створює можливість здійснювати моніторинг прогресу, ризиків та досягнутих ефектів у режимі реального часу. Така здатність до безперервного збору й обробки даних набуває особливого значення в умовах післявоєнного відновлення економіки, коли оперативність управлінських рішень і своєчасна корекція стратегічного курсу безпосередньо визначають стійкість і життєздатність корпоративних структур.

Інтеграція в цифрову екосистему інструментів штучного інтелекту відкриває якісно нові можливості для розвитку стратегічного та проєктного управління, перетворюючись із допоміжного інструмента на фундаментальну складову управлінської інфраструктури корпорацій. Його застосування охоплює широкий спектр завдань, зокрема: автоматизовану пріоритезацію ініціатив за критеріями стратегічної узгодженості та рівня ризиків; прогнозування ресурсних потреб і тривалості виконання проєктів; інтелектуальний аналіз текстових масивів даних (звіти, вивчені уроки, клієнтські відгуки); підтримку прийняття управлінських рішень у режимі реального часу та багато іншого. Як слушно зауважують Т. Девенпорт і Р. Ронанкі, штучний інтелект слід розглядати не лише як засіб автоматизації рутинних операцій, а й як інструмент розширення аналітичних і когнітивних можливостей менеджерів у процесі прийняття рішень [3].

У період адаптації економіки України та корпорацій до функціонування в умовах активних військових дій цифровізація та проєктне управління мають синергійний ефект. Інтеграція проєктного управління та сучасних цифрових інструментів на основі штучного інтелекту виступає не лише драйвером інноваційності, а й критичним фактором інклюзивного розвитку, який дозволяє корпораціям інтегруватися у глобальні ринки та сприяти відбудові національної економіки.

Таким чином, інтеграція проєктного підходу з інструментами цифрових технологій та штучного інтелекту є ключовою передумовою забезпечення стійкого розвитку корпоративного сектору України в турбулентних умовах сучасності викликаних військовими діями, та потребує подальшого дослідження для підвищення ефективності впровадження.

Список використаних джерел:

1. Strutinska O., Dmytrotsa O., Kozbur H. Digital Transformation of Business Structures in the Conditions of European Integration: Opportunities and Challenges. CEUR Workshop Proceedings. 2019. Vol. 2387. P. 246–257. URL: <https://ceur-ws.org/Vol-2387/20190050.pdf>
2. Kerzner H., Saladis F. P. Project Management: A Systems Approach to Planning, Scheduling, and Controlling. Wiley, 2017. URL: https://ebook.app.hcu.edu.gh/wp-content/uploads/2022/06/Kerzner-Harold-Project-management-a-systems-approach-to-planning-scheduling-and-controlling-Wiley-2017.pdf?utm_source=chatgpt.com
3. Davenport T. H., Ronanki R. Artificial Intelligence for the Real World. Harvard Business Review. 2018. Vol. 96, № 1. P. 108–116. URL: <https://hbr.org/2018/01/artificial-intelligence-for-the-real-world>